

GOSPODARSKO-ŠUMARSKA

JUBILARNA IZLOŽBA

HRV.-SLAV.

GOSPODARSKOGA DRUŽTVA

U ZAGREBU G. 1891.

PIREDIO

JANKO IBLER.

SA 47 PORTRAITA I 22 SLIKE

U ZAGREBU 1892.

TISKARA „NARODNIH NOVINA“.

GOSPODARSKO-ŠUMARSKA

JUBILARNA IZLOŽBA

HRVATSKO-SLAVONSKOGA

GOSPODARSKOGA DRUŽTVA

U ZAGREBU GODINE 1891.

PRIREDIO

JANKO IBLER.

SA 47 PORTRAITA I 22 SLIKE

U ZAGREBU 1892.

TISKARSKI ZAVOD „NARODNIH NOVINA.“

Kad sam častnim povjerenjem i materijalnom pomoću slavnog izložbenog eksekutivnog odbora preuzeo zadaću, da priredim djelo o jubilarnog izložbi od g. 1891., koje evo predajem hrvatskomu občinstvu, i ako sam znao, da to nije lak podhvat, nijesam ipak očekivao, da ću morati onoliko poteškoća svladati, koliko sam ih na svakome koraku zatekao. Od prvoga početka bilo mi je na umu, da ne priredim knjigu, nalik kakvome katalogu, nego da pojedine odjele jubilarne izložbe obradim tako, kako bi izašla kao mala enciklopedija svih narodno-ekonomskih grana, što su bile na izložbi zastupane. No u tom je i bila poteškoća. Prije svega, jubilarna izložba nije bila zemaljska, da bi se po njoj moglo izvjestno suditi o ukupnim prilikama zemlje. Za tim, naša se je izložba po malo razvila od malih početaka i iz ograničenih medja do većega podhvata, pa je s toga nedostajalo potrebnog sistema i metode pri izlaganju, koja bi gledaoca uprav izazivala na ozbiljnije proučavanje. To je uz druge razloge imalo za posljedicu, da su samo pojedinci u ograničenom broju pojedine odjele izložbe tačno i temeljito proučili, te o njima mogu izvjestno suditi. Kad sam za volju svoje zadaće morao te pojedince potražiti, da njihovom suradnjom saberem materijal, što sam ga za ovu knjigu trebao, pokazalo se je ovo: Neki su revnici, u doba izložbeno previše zabavljeni poslom, bili u velike umoreni, izmučeni, te im je napokon sve, budi dozvoljena trivijalna rieč, dozlogrdjivalo, što godj se na izložbu odnosilo; drugi su povodom izložbenog rada bili u svojih privatnih poslovih tako zaostali, da nijesu mogli ni misliti na podavanje materijala; treći su, premda vrstni stručnjaci, bili previše bojažljivi, da u izvjestnoj formi kažu svoj sud; četvrti su rado obećali pomoć, ali „nijesu nikako dospjeli“, da se oduže obećanju; peti su opet umjeli ovako ili onako da se oslo-